

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vita Gasparis Barzaei Belgae E Societate Iesv: B. Xaverii
In India Socij**

Trigault, Nicolas

Coloniae, 1611

XVI. In Armuziano itinere quid egerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45183

90 VITAE GASP. BARZAEI
sellino commemorata sint, præter-
mittimus.

CAPVT XVI.

*In Armuziano itinere quid
egerit.*

PRIVS QVAM Goa Gaspar ex-
cederet, Xauerij mandato Epi-
scopum adit, vt eius fausta ap-
precatione bene auspiciatum iter es-
set. Ibi Episcopus admodum lætus,
Armuziam mitti qui ciuitatem ad-
iuuaret, & Gasparem mitti; satis ite-
gnarus, quanta indigeret in eam re-
facultate, potestatem cum illo suã,
prout à Pontifice acceperat, nulla
re excepta, communicat; simul ad-
dit litteras commendationis plenas
& auctoritatis, quibus mandabat,
Gasparem nõ minori omnes hono-
re exciperet, ac seipsum: quod Gas-
pari sæpè vsui fuit in sceleratissima
ciuitate; quanquam ad honorem
quod attinet, ita modestia sua rem
temperauit, vti nihil sibi ab Eccle-
siasticis personis deferri permitte-
ret, vsus his semper in animarum
auxi-

auxilium, non in proprium ornamentum. Exeunte itaque Martio anni 1549. Gaspar cum socio Raymundo Pereira Goa soluit Armuziam versus, octiduo non amplius antequam B. Xaverius Iaponiam peteret, circiter medio postquam in Indiam appulerat anno. In naui Xaverij præceptorum & instituti sui memor, sacris diebus ad vectores verba faciebat, quotidie etiam mancipijs & pueris Christianæ doctrinæ capita explicabat, Litanias publicè omnibus respondentibus recitabat; sabbathis porrò ad Litanias in Deiparæ honorem etiam Salve Regina addebatur. Sed feria quinta maioris, ut vocant, hebdomadæ sub noctem instituta sese flagellantium supplicatio omnes ad pietatem movit, Saracenos verò & Gentiles, qui aderant, ad stuporem. Nec nullus fuit etiam cum illis fructus: nam conuersi sunt nonnulli & baptizati; è Christianis porrò peccata poenitentiae Sacramento Catholico ritu propè omnes expiarunt.

Et

Et quoniam, agere & pati fortia, Christianum & religiosum est, non minor fuit patiendi quàm agendi seges. Bimestris fuit nauigatio quingentarum omninò leucarum; quo tempore multum à siti & fame fuit incommodi, nec nihil periculi è regione freti Mecani: sed tamen dirigente Domino in portum incolumes peruenerunt. Fuit is Calaiate in Arabiae felicis ora maritima, vbi non defuerunt dactyli; & duabus deinde leucis aberat fluuius, qui dulcem aquam subministravit.

Is locus Arabibus frequens cupidinem iniecit Raymundo Periere; istic remanēdi: quam rem cùm Gaspari communicasset, ac licentiam vt ita sibi facere liceret, petiisset, abnuuit Gaspar, quòd æstus ille & desiderium tyronem, vt ait, saperet; qua deinde occasione in epistola quadam digreditur, ac monet, ne supra Superiorum voluntatem, spiritu quodam peregrino abducti sapiamus. Ita enim à Societatis incunabulis, sicut in omni religione florēte, no-

te, nostri erudiuntur, ut sese molles
ceras & corpora mortua, feni s̄que
baculos Rectoribus præbeant, quò
certius diuinam volūtatem, sua ab-
negata, assequantur.

Inde iterum soluentes, Masqua-
ten, alterum eiusdem oræ portum,
tenuerunt. Erat is hominum ferè fa-
cinorosorum asylum, quò ex India
confluebat homicidiorum & simi-
lium scelerum sentina. Hic Gaspar
nactus vnius diei otium, non cessan-
dum ratus, rogatu illius oræ Præfe-
cti ad Lusitanos verba fecit, disposi-
tis ad eam rem temerè ac pro tem-
pore arborum ramis ad vmbra-
m euocandam. Nec defuerunt pro mo-
re, qui descendente è pulpito ro-
garent, ut confitentibus aures daret;
quos benignè audiuit, & inueterata
multorum annorum vulnera cura-
uit: tantusque numerus confiteri
volentium fuit, ut Præfectus Gas-
paris nauarchum, uti alterum diem
subsisteret, exorârit. Mirum, quan-
tum sibi postea Gaspar ac Deo gra-
tularetur, quàm nullum finem face-
ret

ret gratijs Deo referendis, quòd ad eum portum ita à rebus omnibus caelestibus imparatum appulisset, ubi tam opportunè Episcopali potestate vteretur! Hic Præfectus in suâ biremem Gasparem inuitarat: sed ne deserto nauarcho lautiozem culinam quærere videretur, in sua nauui maluit remanere. Ad extremum hanc eius navigationem concludamus insigni fructu, quem hîc Masquate transiens seminauit: qui licet postea maturuerit, hoc tamen loco referre commodius videtur.

Vir erat Masquate, quem Gaspar audiuit quidem confitentem, sed iustis de causis non absoluit: ac licet illas ipse reus postea aperuerit, nihil tamen attinet commemorare. Iussit eum Gaspar certis quotidie commentationibus operam dare, quibus ille tantû breui profecit, potissimû mortis meditatione, vt homo militaris & benè diues Societati nomen dare, Gasparique indiuiduus comes, vt Lucas Paulo, adiungi opta-

*In milite
ardor
pietatis
singula-
ris.*

optarit; cui linguarum peritia in primis utilis esse poterat, & animi robore: quo impulsus se affari etiā cum Gaspare velle dictitabat. En, quid virtus in animis hominum potest! quidquid enim viri huiusmodi virtutum dicunt, Deo feruorum suorum conatibus aspirante, altè in tabulis cordis carnalibus manet exaratum, non a tramento, sed spiritu Dei viui, vt Apostolus loquitur. Hęc vbi accepisset Gaspar, hominem de Societatis nostræ instituto edocuit, eumque postea per litteras Armuziam euocatum ad Collegium S. Pauli Goam amandauit. Porrò hæc res cum digna sit, quæ ex ipsis fontibus hauriatur, ad ipsas litteras lectorem remittimus. His Masquate gestis tertio die soluit, Armuziamque post bimestre, vt dixi, spatium peruenit.

VITAE